

Even krijten 28

G. Schoemaker

Freudenthal instituut, RU Utrecht

O, zit dat zo

De Ramblers waren even teruggekomen voor een optreden in Singer in Laren. Marcel Tielemans, nu 79 jaar, zong, net als vroeger. Van de dertigerjaren Ramblers waren er nog twee over. Bij de Ramblers valt dat op. Nu pas realiseer ik me dat het altijd al zo geweest is: De Ramblers is een naam voor een veranderende groep van muzikanten.

Marcel Tielemans zong het liedje 'Hij wel'. Ik wist niet meer dat ik het wist. De verteller was vroeger verliefd op een meisje. Van meet af aan was er een concurrent 'hij'. De zanger hing al om acht uur bij haar aan de bel. De zanger mocht nooit naar binnen, 'hij wel'. Er waren veel dingen die de zanger niet mocht, maar 'hij wel'.

Halverwege deze klacht werd het publiek ingeschakeld. En ze zongen het mee

– mantelpakken en blazers – 'hij wel'.

Het lied heeft een pointe. 'Hij is met haar getrouwd en ik bleef vrijgezel. Maar ik heb er geen spijt van.... Hij wel'. Iedereen wist nog dat ie kwam, de blikwisseling. En het was weer leuk.

Achteraf realiseerde ik me dat 'Hij wel – met hoofdbeweging' door dit liedje een aparte plaats in de Nederlandse taal heeft gekregen.

Dat maken we nu mee met 'O, zit dat zo'.

Leraren beleven het al, na een uitleg in de klas, 'O zit dat zo – met intonatie'.

Dat is mooi voor de TROS. Iets toevoegen aan de taal. Weet wel: de TROS heeft niets met wiskunde op, alleen

maar met kijkcijfers. Jan van de Craats krijgt geen millimeter ruimte om iets te laten zien van wiskunde. Als mensen uit de zaal antwoorden geven, moeten dat onnozele antwoorden zijn. Meteen goed mag niet, dat verpest het nummer.

Als mensen goed bezig zijn met rommelen en zoeken, roept de presentatrice al om een hint. Kort daarna komt de uitleg van Jan. Die is altijd helder en goed gebracht, niets dan lof.

Maar het programma – nogmaals niet Jan – geeft een beeld van wiskunde dat aansluit bij de algehele zendtijdverquizting. Dat beeld is: wiskunde daar is bijna iedereen te stom voor. Als je dan toch nog probeert zelf iets uit te vinden door proberen, vallen en opstaan, dan is dat om te lachen. De professor heeft het probleem al doorzien voordat het er was. Een echte wiskundeprofessor kan de oplossing meteen kant en gaaf formuleren.

Wiskunde doen is goed luisteren naar de uitleg. Als je die begrepen hebt, zeg je op een toontje 'O zit dat zo'.

Het programma kent een vast intermezzo. Dat is het beste deel. Een probleem waar niet meteen openbaar aan gestunteld hoeft te worden, waar de hints even in de zak blijven. Een probleem waarvan de volgende week de oplossing komt. Dat werkt. In veel kringen en op veel plaatsen is men bezig met dit probleem, zelfs op feestjes. Noem het 'probleem van de week'. En de TROS kan weer scoren.

Dankzij de TROS is het elitaire q.e.d. – bijna altijd verkeerd gebruikt als uitroepingen – vervangen door de wiskundejel 'O, zit dat zo'.